ఎదురుచూడని క్షణాలు

బి. శ్యాంబాబు

తూర్పు వాకిట తెరచుకొని ఉదయభానుని లేత కిరణాలు కిరణ్ గదిలోకి కిటికీలో నుండి అతని దుప్పటిని తాకుతున్నాయి. దుప్పటి తొలగించి చూశాడు కిరణ్. టేబుల్ మీదనున్న చేతి గడియారంలో టైము చూసుకున్నాడు. ఎనిమిది గంటలు కావస్తోంది. లేవాలని ప్రయత్నించబోయి, బాధగా మూల్గి, మరలా ప్రక్కకు తిరిగి పడుకున్నాడు. అర్థరాత్రి నుండీ చలితో వణుకుతూ జ్వరంతో బాధపడుతున్నాడు కిరణ్.

ఏదో అలికిడి అయినట్లు వినబడడంతో వాకిలి వైపు చూశాడు కిరణ్. తలుపు మీద నారింజ వర్ణపు ఛాయ అగుపడి ప్రకాశిస్తోంది. విషయమర్థమయ్యింది కిరణ్‌కు.

"రండి సౌమ్యగారూ" అన్న కిరణ్ పిలుపుతో తలుపు చాటు నుండి లోపలికి వచ్చింది ఆమె.

"నేనే వచ్చానని మీకెలా తెల్సు?" ఆశ్చర్యంతో ఆమె కనుబొమలు ముడిబడ్డాయి.

"సూర్యోదయానికి ముందు అరుణోదయమే కదా. మీరు తలుపు చాటున దాగివున్నా మీరు కట్టుకున్న చీర తాలూకు ఛాయ మీరాకను ఊహించేలా చేసింది." అమె చెవులకున్న ముత్యాల జూకాలు అందంగా కదిలాయి, కనుపాపలు మిలమిలా మెరిశాయి.

సన్నగా మూలుగుతూ వణుకుతున్న అతని నుదుటిపై చెయ్యి వేసి చూసింది.

"అయ్యయ్యో! ఒళ్ళు కాలిపోతోంది. ఎప్పటి నుంచండీ జ్వరం?"

"రాత్రి నుంచండీ" మెల్లగా జవాబిచ్చాడు కిరణ్. బాధగా మూలుగుతున్న అతన్ని చూసి నిట్టూర్చింది సౌమ్య. ఉండండంటూ క్రిందికి వెళ్ళింది ఆమె. కొద్ది సేపట్లో కాఫీ గ్లాసు, టాబ్లెట్‌తో వచ్చింది.

"మీకెందుకండీ శ్రమ. రెండు రోజుల నుండీ వాతావరణంలో మార్పు వలన...." అతని మాట పూర్తిగాకముందే అందుకుంది సౌమ్య.

"మహాశయా, మీరు మాట్లాడకుండా మందు వేసుకోవాలి అంతే" చిలిపిగా కసురుకుంది. ఆడవారికి ఆగ్రహమైనా, అనుగ్రహమైనా తట్టుకోవడం కష్టమే అని తనలో తాను అనుకున్నాడు కిరణ్.

రెండు నెలల క్రితం సౌమ్య వాళ్ళ మేడ మీద గదిలో అద్దెకు దిగిన కిరణ్ ఓ సాధారణ ప్రభుత్వోద్యోగి. చిన్న తనంలోనే తండ్రిని కోల్పోయినా, అతి కష్టం మీద డిగ్రీ వరకు చదువుకున్నాడు. పెళ్ళీడుకొచ్చిన చెల్లెలు, ఇంటర్ చదువుతున్న తమ్ముడు, తల్లి వారి సొంత వూర్లోనే ఉంటున్నారు. క్రింది పోర్షన్‌లో సౌమ్య, ఆమె తల్లి పార్వతమ్మ ఇద్దరే వుంటారు. సౌమ్య తండ్రి డిప్యూటీ తహశిల్దారు హోదాలో రిటైర్డ ఉద్యోగి అవడంతో ఇప్పుడుంటున్న పెద్దయిల్లు తప్ప ఎక్కువగా ఏమీ సమకూర్చుకోలేదాయన. ఒక్కగానొక్క కూతురిని పోస్ట్ గ్రాడ్యుయేట్ వరకు చదివించాడు.

కిరణ్ బ్రహ్మచారియని ముందుగా సందేహించినా అతని మాట తీరు,ప్రవర్తన బట్టే అతనికి గది అద్దెకివ్వడానికి పార్వతమ్మ అంగీకరించింది. ఒంటరి వాడు ఏం చేసుకుంటాడోనని అప్పుడప్పుడు కూరలూ అది ఆమె వండి పంపిస్తుంటుంది. ఆమె అతనిపై కనబరిచే అభిమానం చూస్తుంటే అతని తల్లి జ్ఞప్తికి వస్తుంటుంది అంటాడు కిరణ్. వేరిన

కొన్ని రోజులు ముభావంగా ఉన్నప్పటికీ ఆ తర్వాత నుండి సౌమ్య కూడ క్రమంగా పలకటం ప్రారంభించింది. సాయంత్రం వేళ చల్లని గాలికని మేడ మీదకు వచ్చి చాలా సేపు మాట్లాడి వెళ్తుంటుంది ఆమె.

★ ★ ★ ★ ★ ★

రెండు రోజులు దాటినా కిరణ్‌కు జ్వరం తగ్గకపోయేసరికి డాక్టరును పిలుచుకొని వచ్చింది సౌమ్య. వద్దని వారిస్తున్నా డాక్టరు సూచించిన విధంగా మందులు పండ్లు, పాలు వగైరా అతనికి దగ్గరుండి అందిస్తోంది ఆమె. డాక్టరు ట్రీట్‌మెంటు కన్నా సౌమ్య పరిచర్యలు, ఆమె చల్లని చేతి స్పర్శ అతని శరీరంలోని బాధను సునాయాశంగా తీసివెయ్యగల్గుతోందనిపిస్తోంది కిరణ్ కు.

క్రమంగా కిరణ్ ఆరోగ్యం మెరుగవుతోంది. అతని అనారోగ్యం కారణంగానే సౌమ్యకూ, తనకూ సన్నిహితం బాగా పెరిగినట్లనిపిస్తోంది కిరణ్ కు. ఇటీవల రోజా సాయంత్రం వేళ ఎవరికోసమో ఎదురు చూస్తున్నట్లు పరధ్యానంగా కనబడుతోంది సౌమ్య. కిరణ్ ఆఫీసునుండి ఇంటికి రాగానే ఎన్నో రోజుల నుండి దూరమైన వ్యక్తి కలిసినట్లుగా ఎంతో ఆప్యాయతతో మాట్లాడుతోంది. అంతేగాక క్రితం ఆదివారం అతను బట్టలు ఉతకటానికి వేస్తే వద్దని వారించి వారి పనిమనిషితో ఉతికించింది. క్రితం శనివారం అతనిని కూరలు తీసుకురమ్మని అడిగింది. రోజా పనిమనిషితో గాని లేక తనే స్వయంగా గాని వెళ్ళి తీసుకువచ్చేది. ఈరోజిలా ఏమిటని అడిగిన అతని ప్రశ్నకు సమాధానం.....

"ఈ రోజు నా పుట్టినరోజు, నీవు తెస్తే కూర చాలా రుచిగా తయారవుతుందని" అతని అరచేతిని సున్నితంగా నొక్కుతూ కన్నార్పకుండా అతని కళ్ళలోకి చూస్తూ అంది. ఆ క్షణంలో అతని నరనరాల్లో సన్నని వణుకు. ఆమె చూపుల నుండి బయలుదేరిన మంచుబాణాలు సూటిగా , అతని హృదయాన్ని తాకి ఒళ్ళంతా ఝల్లుమంది. యౌవన దశలో అడుగిడిన తర్వాత తొలిసారిగా ఓ యువతి స్పర్శ క్షణకాలం ఉక్కిరిబిక్కిరి చేసింది కిరణ్‌ను. అంతలోనే సిగ్గుతో తన కనురెప్పలను దించుకుంది సౌమ్య.ఆమె చెక్కిళ్ళు కెంపులైనాయి.

★ ★ ★ ★ ★ ★

రోజూ తన పనులను నిర్విఘ్నంగా చేసుకుంటున్న కిరణ్ దిన చర్యలో ఏదో పరధ్యానం కనబడుతోంది. ఆఫీసులో పనిలో నిమగ్నమై ఉన్నప్పుడు ఒక్కోసారి సౌమ్య అతని కళ్ళలో తళుక్కున మెరుస్తుంది. ఓ మలయమారుతం అతని హృదయాన్ని తాకి వెళ్ళినట్లుంటుంది ఆ సమయంలో అతనికి. ఆమె అతని కళ్ళలో ఉన్నంత

నేనూ పెట్టుకుంటాను!

సినిమా రంగంలో నిక్‌నేమ్స్ (మారు పేర్లు) చాలా మందికి ఉన్నాయి. శ్రీదేవికి 'మిస్.థండర్ థైస్' అని, మీనాక్షికి మిస్.ఎస్.మైడెన్ అని పేర్లున్నాయి. కనుక నాకూ ఓ పేరు నేనే పెట్టుకున్నాను అంటోంది మాధురీ దీక్షిత్. ఇంతకీ ఆమె పెట్టుకున్న పేరేమిటో తెలుసా? 'ఇలాచీ' (ఏలక్కాయ).

సేపూ చల్లని పండువెన్నెల అతని కళ్ల లోగిళ్ళలో పరచినట్లుగా ఉంటుంది. అప్పుడతను ఏమి చేస్తున్నాడో, ఏమి వ్రాస్తున్నాడో అర్థంకాని అయోమయ పరిస్థితి.

అయితే తన హృదయంలోని కలవరాన్ని, ఆమె పట్ల ఏర్పరచుకొన్న ఆరాధనా భావాన్ని సౌమ్యకు ఎలా తెలపాలో అర్థం కావడం లేదు కిరణ్‌కు. ఒక వేళ తెల్పితే ఆమె ఏ విధంగా తనను రిసీవ్ చేసుకుంటుందో? మంచి వాడివని చనువుగా మెలిగితే నీలో ఇంత నీచమైన భావమున్నదా... ఛీ... అని కసురుకుంటే? పరిష్కారం దొరకని ఇలాంటి ప్రశ్నలతో రోజులు దొర్లుతున్నాయి కిరణ్ జీవితంలో.

★ ★ ★ ★ ★ ★

ఎన్నడూ లేనిది ఈ రోజు పార్వతమ్మ ప్రత్యేకంగా కిరణ్‌ను పిలిచి తన ప్రక్కనే కూర్చోమంది. టిఫిన్, కాఫీ ఇచ్చి ఏదో మట్లాడుతోందిగాని అసలు విషయమేమిటో బోధపడటం లేదు కిరణ్ కు. కొద్ది సేపటి తర్వాత ఆమె మనసులోని మాట బయటపెట్టింది. సౌమ్య గురించి అతని అభిప్రాయమడిగింది.

"కష్టమనేది తెలియకుండా కంటికి రెప్పలా ఇంతవరకు పెంచాను బాబూ. నీతో అయితే అమ్మాయి సుఖపడుతుందని నా ఆశ. ఆ తర్వాత నేనేమైనా ఫర్వాలేదు నాయనా" భారం దిగిన మనసుతో ఊపిరి పీల్చుకుంది ఆమె.

ఎవరిగురించిన తలపులతో నిత్యమూ తన హృదయం కలవరపడుతుందో, ఎవరి గురించి తన మనసు ఆరాధనాభావపు అలలలో తేలియాడుతోందో ఆ వ్యక్తితోనే తన వివాహం అంటే? సమాధానం ఎలా చెప్పాలో భాష సరిపోవటం లేదు కిరణ్‌కు. అతని అంగీకారాన్ని విన్న పార్వతమ్మ హృదయసాగరంతో ఆనందకెరటాలు అదుపు తప్పి పరవళ్ళు త్రొక్కసాగాయి. అతని అంగీకారానికి మరింతగా మురిసిపోయింది ఆమె.

★ ★ ★ ★ ★ ★

ఊహించిన దానికి భిన్నంగా సౌమ్యనుండి సమాధానం రావడంతో చేష్టడిగిన వాడైనాడు కిరణ్. ఆమె వింత సమాధానానికి ఖిన్నుడైనాడు.

"ఏముంది కిరణ్ నీదొక సామాన్యమైన ఉద్యోగము. నీ సంపాదన మీదనే నీ చెల్లెలి పెళ్ళి, నీ తమ్ముడి చదువు ఆధారపడి వున్నాయి. పెళ్ళి చేసుకుని సంవత్సరం తిరగేలోగా పిల్లలు, వారి పోషణ, ఆ తర్వాత వారి చదువులు, ఇవన్నీ నీ సామాన్యమైన జీతంతోనే సరిపుచ్చుకోవాలి. సరదాలు, సంబరాలు అన్నీ త్యాగం చేసి సంసార సాగరంలో దరి ఎక్కడో తెలియకుండా ఈదుకుంటూ పోవాలి. ఇలాంటి సామాన్య జీవితంపై నాకు ఆసక్తి లేదు. చూస్తూ చూస్తూ జీవితాన్ని సమస్యల వలయం, కష్టాల సుడిగుండంగా మార్చుకోవడం నా కిష్టం లేదు."

వింతగా వున్నాయి ఆమె మాటలు కిరణ్ కు. పిడుగుపాటు లాంటి ఆ మాటలకు కొయ్యబారిపోయాడు కిరణ్. మరలా అంతలోనే ఆమె అందుకొని "వాస్తవంగా చెప్పాలంటే ఒకానొక సమయంలో నా మనస్సు నీ వశమే అయ్యింది. నువ్వు నా సొంతమైతే బాగుండునని ఎన్నోసార్లు కలలు గనడం జరిగింది. కానీ నాకిలాంటి మధ్య తరగతి కుటుంబాల సమస్యలు, కష్టాలు అంటే ఎందుకో భయం. నా గురించి నీవేమైనా ఆశలు కల్పించుకుంటే, అవి ఎంత త్వరగా తుడిచి వేయగలిగితే అంత మంచిది. రాత్రి అమ్మ కూడ ఇలాగే అడిగింది నన్ను. ఆమెకు కూడ ఇదే అభిప్రాయాన్ని ఖచ్చితంగా చెప్పేశాను" ఛపీమని ముఖం మీద కొట్టినట్లు చెప్పేసి సమాధానం కోసం ఎదురు చూడకుండా క్రిందికి వెళ్ళిపోయింది.

ఆకాశంలో ఫెళఫెళమంటున్న మెరుపులు, ఉరుముల శబ్దం. అతని హృదయ సంద్రంలో అదుపు తప్పిన ఆవేదనా తరంగాలు ఘోష, చందమామను అందుకోవాలని ఎగిరిపడుతూ, అందుకోలేక చటుక్కున క్రిందపడుతున్న కెరటాల హోరు, ఏమూలనో రేగిన సుడిగాలికి, తుఫానుకు తట్టుకోలేక విలవిలలాడుతోంది అతని మనసు. సౌమ్య అంటున్న ఒక్కొక్కమాట అతని సున్నితమైన గుండెలో బాణాల్లా గ్రుచ్చుకొని కలుక్కుమంది. ఆమె వెళ్తున్న వైపే నిస్తేజంగా చూస్తున్నాడు కిరణ్ .

★ ★ ★ ★ ★ ★

ఇంట్లో మజ్జిగ లేకపోవడం వలన పార్వతమ్మగా

డిమాండ్ పెరిగింది!

సర్ఫ్, రిన్ ఎడ్వర్‌టైజ్‌మెంట్స్‌లో ఎంతో ఆకర్షణీయంగా జనాన్ని ఆకట్టుకున్న కంఠం సరితా సేథీది. గతంలో బాంబే దూరదర్శన్ కేంద్రంలో న్యూస్ రీడర్‌గా పని చేసిన సరిత ఇప్పుడు టి.వి. సీరియల్స్‌లోనో, కమర్షియల్ ఎడ్వర్‌టైజ్‌మెంట్స్‌లోను నడిస్తోంది. మంచి కంఠ స్వరానికి ఎప్పుడూ లేనంత డిమాండ్ ఇప్పుడు పెరిగింది— అంటోంది సరిత.

రిని అడుగుదామని క్రిందకు దిగాడు కిరణ్. లోపల హాలులో నుండి పెద్దగా నవ్వులు వినిపిస్తున్నాయి. కిరణ్ లోపల అడుగుపెట్టేసరికి సౌమ్య కెదురుగా సోఫాలో ఆనంద్ అనే వ్యక్తి కూర్చుని వున్నాడు. అసలు విషయం అప్పుడర్థమయ్యింది కిరణ్‌కు. ఈ మధ్య తరచుగా సౌమ్య చుట్టూ తిరుగుతున్నాడు ఆనంద్. అప్పుడప్పుడూ అతని గురించి ఆపకుండ చెబుతూ బోర్ కొట్టిస్తోంది సౌమ్య.

ఆనంద్ ఓ కంపెనీలో జనరల్ మేనేజరట. అందమైన అతని బంగ్లా, కార్లు, అతని ఠీవి, మాటల్లో చతురత, చెలాకీతనం గురించి తరచుగా చెబుతూ పొంగిపోతోంది. ఆలోచిస్తుంటే అతని వలలో పడుతోందని అర్థమవుతోంది.

కానీ అతని మాటలు, ప్రవర్తన తీరు నచ్చడం లేదంటూ పార్వతమ్మ మాటల సందర్భంలో ఓసారి అంది.

ఏది ఏమైనా సౌమ్య తలపులలోకి వ్యక్తి – బాధగా నిట్టూర్చాడు కిరణ్ .

ఆనంద్ డ్రెసస్ గురించి, అతని సిగరెట్ త్రాగే స్టైయిల్ గురించి, అతని స్టేటస్ గురించి గొప్పగా పొగడుతూ అతనిని మరింత ఉవ్విళ్ళూరుసోంది సౌమ్య.

తన కలలన్నీ వ్యర్థమైనందుకూ, తన ఆశలన్నీ నీటి మీద బుడగలైనందుకూ తట్టుకోలేకపోతున్నాడు కిరణ్ రోజూ అతని పనులు యాంత్రికంగా చేస్తున్నాడుగానీ అతని కళ్ళలో మునుపటి ఉత్సాహము, చలాకీతనము తగ్గిపోతున్నాయి. వరదలోని నీటి మట్టంలా అనుక్షణము అతని గుండెల్లో సంఘర్షణ పెరిగిపోతోంది.

★ ★ ★ ★ ★ ★

"ఆనంద్..." ఆ పేరు వింటేనే సౌమ్య హృదయం మైమరచి చేస్తుంది ఆనందతాండవం. విచిత్రంగా జరిగిన అతని తొలిపరిచయం తనలో తాను నెమరువేసుకుంటోంది సౌమ్య.

"ఓ రోజు తన స్నేహితురాలు లావణ్యతో సెకండ్‌షో సినిమాకి వెళ్ళాను. అయితే బాగా తలనొప్పి రావడంతో ఇంటర్వెల్‌లో బయటికి వచ్చేశాను. ఇంటికి తిరిగి వస్తుంటే ముగ్గురు రౌడీ వెధవలు వెంటబడుతూ అల్లరి చేయడం ప్రారంభించారు. ఏం చెయ్యాలో తోచక బిక్కుబిక్కుమంటూ భయంగా వస్తున్నాను. ఎంతకూ వాళ్ళ అల్లరి ఆగక మితిమీరుతోంది. నా గుండెల్లో వణుకు, కలవరం ఎక్కువైనాయి. రౌడీలు నన్ను చుట్టుముట్టేస్తున్నారు.

అంతలో అనూహ్యంగా ఓ యువకుడు కారులో బుల్లెట్‌లా దూసుకుని వచ్చాడు. ఆ రౌడీలను పారిపోయేవరకు చితకబాదాడు. రౌడీలను ఎదుర్కోవడంలో అతని సాహసం, ధైర్యము నన్ను చకితురాలిని చేశాయి. వారితో తలపడుతున్న తరుణంలో అతని వంకీలు తిరిగిన జుట్టు పైకెగురుతూ తిరిగి నుదుటిమీద పడుతుంటే మరింత ఆకర్షణీయంగా ఉంది అతని ముఖం. మళ్ళీ మళ్ళీ చూడాలనిపించేలా ఉంది. అందమైన అతని పర్సనాలిటీ, సహాసం ఒక దానిని మించి మరొకటి పోటీపడి అతనిపై మనసు పారేసుకునేలా చేశాయి. అన్నింటినీ మించి అతని అంతస్తు, ఐశ్వర్యము మిక్కిలి ఆకర్షించాయి తనను. తొలిసారి అతని ప్రక్కన కారులో కూర్చొని ప్రయాణించిన రోజు నేను పొందిన ఆనందానుభూతి ఎన్నటికీ మరువలేను. ప్రస్తుతం నామదిలో ఎక్కువగా మెదిలేది ఆనంద్ మాత్రమే. రోజులో ఎక్కువ భాగము అతని గురించే నా మనసు ఆలోచిస్తూ వుంటుంది. మొదట్లో కిరణ్ గురించి ఆలోచించడం వాస్తవమే అయినా ఆనంద్‌లోని పర్సనాలిటీ, ఠీవి, స్టేటస్ అతనిలో ఎక్కడివి? అయినా ఎంతమంది మధ్య తరగతి జీవితాలను తను చూడటం లేదు. ఎప్పుడూ ఏదో రకమైన ఆర్థిక ఇబ్బందులూ, మరేవో తలకుమించిన సమస్యలు — అందుకే అలాంటి జీవితమంటే నాకు అసహ్యం. ఆనంద్ అంతమైన హృదయం నన్ను కోరుతున్నదంటే తన జీవితం ఓ బంగారు బాటలో పయనిస్తుందన్న మాట. అతనితో నా జీవితం ఊహల్లోనే ఎంత మధురంగా ఉందో? ఇక వాస్తవం ఎంత తీయగా ఉంటుందో?" ఆనంద్ గురించిన కలలతో రోజులు తీయగా దొర్లిపోతున్నాయి సౌమ్య జీవితంలో.

★ ★ ★ ★ ★ ★

ఇంతకు మునుపువలె సౌమ్య మేడ మీదకు సరిగా రావడంలేదు. తనతో మాట్లాడటం లేదు. ఎప్పుడైనా కనిపించినా చాలా ముభావంగా ఉంటోంది. అవసరమైతేనే మాట్లాడుతోంది. ఆమెలోని ముభావత్వం కిరణ్ గుండెను పీల్చివేస్తోంది.

ఆనంద్ రాక ఈమధ్య బాగా ఎక్కువైంది. షాపింగ్‌లంటూ సినిమాలంటూ వారిద్దరూ రోజులు తెలియకుండా గడిపేస్తున్నారు. రాత్రివేళల్లో కూడా సౌమ్య రాక అప్పుడప్పుడూ ఆలస్యమవుతోంది. తన కళ్ళతో తాను చూస్తున్న నిజాన్ని భరించలేకపోతోంది పార్వతమ్మ. తల్లీ, కూతుళ్ళ మధ్య రోజూ ఘర్షణ పరిపాటి అయ్యింది.

ఆరోజు సెలవు కావడం వలన ఏదో వారపత్రిక తిరగేస్తున్నాడు కిరణ్. ఇంతలో వాకిలి ఎదురుగా సౌమ్య. ఎంతకాలమైంది సౌమ్యను ఇంత చేరువగా చూసి. నమ్మలేకపోతున్నాడు అతను. లోపలికి వచ్చి కూర్చోమన్నాడు. చిరునవ్వు అతని పెదవులపై కదిలింది. ఫరవాలేదన్నట్లుగా అక్కడే నిలబడి వుంది.

"కిరణ్ . నీవీ గది ఖాళీ చెయ్యాలి." కటువుగా ఉన్నాయా మాటలు. ఊహించని ఆ మాటకు ఉలిక్కిపడ్డాడు కిరణ్. కారణమడిగాడు ఆమెను.

"అవేమీ నన్నడగవద్దు. ప్రస్తుతం ఈ ఇంటి యజమానురాలిలా మాట్లాడుతున్నాను. ఈ గది మాకు అత్యవసరం. త్వరగా ఖాళీ చెయ్యాలి" ముఖం చిట్లించింది.

బాధగా నిట్టూర్చాడు కిరణ్ .

అసలు విషయమేమిటో తెలుసుకుందామని పార్వతమ్మ వద్దకు వెళ్ళి అడిగాడు కిరణ్.

"ఏమో బాబూ! దీని వింత ప్రవర్తన నాకేమీ బోధపడటం లేదు. ఏవిషయం నన్ను మాట్లాడనీయకుండా నోరు నొక్కేస్తున్నది. చిలకా, గోరింకల్లా మీ ఇద్దరినీ చూడాలనుకున్న నా ఆశ అడియాశ అయ్యింది. అతనెవరో ఆనందట. పిచ్చిదానిలా అతని వెంబడి తిరుగుతోంది. నా మటలేవీ లెఖ చేయడం లేదు" బావురుమంది ఆమె. ఆ వయస్సులో ఆమె గుండెకోతను చూసి జాలేసింది కిరణ్‌కు.

"బాబూ! నాకో సహాయం చేసిపెట్టవూ" అర్థింపుగా అడిగింది ఆమె.

"ఏమిటో చెప్పండి" ఆదుర్దాగా అన్నాడు కిరణ్ .

"ఆ ఆనంద్ ఎవరో అతని వ్యక్తిగత వివరాలేమిటో కాస్త తెల్సుకుని నాకు చెప్పవా బాబూ" ఆమె ఆందోళన అర్థమయ్యింది కిరణ్‌కు. సరేనంటూ తలూపాడు. సౌమ్య హ్యాండ్‌బాగ్‌లో నుండి పార్వతమ్మ ఇచ్చిన ఆనంద్ విజిటింగ్ కార్డు తీసుకుని బయలుదేరాడు కిరణ్ .

★ ★ ★ ★ ★ ★

సిటీకి కాస్త దూరమైనా మంచి ప్రదేశంలో ఇల్లు కట్టుకున్నాడు. ఇల్లు చూడముచ్చటగా ఉంది. లోపలికి వెళ్ళాలని ప్రయత్నించాడు కిరణ్. గేట్

సెకండ్ హాండ్ రచనలు

ప్రముఖ రచయిత డామ్ మోరెస్‌కి ఈ మధ్య ఓ విచిత్రమైన పరిస్థితి ఎదురైంది. 1974లో రాసిన 'ఏ మేటర్ ఆఫ్ పీపుల్' అనే తన ఆత్మకథకు రెండవభాగం రాద్దామని మొదటి భాగం కోసం వెతుకుతుంటే ఎక్కడ దొరకలేదు. చివరికి బొంబే కింగ్ సర్కిల్ ఫుట్ పాత్ మీద 5 రూ॥లకి కొన్నాడట.

మాన్ అడ్డగించాడు. అతని చేతిలో ఓ వంద రూపాయల నోటుంచాడు. ఆనంద్ వివరాలు అడిగాడు. అతను చెబుతున్న వివరాలు నిర్ఘాంతపోయి వింటున్నాడు కిరణ్.

ఆనంద్‌కు ఇదివరకే పెళ్ళయింది. ఒక పాప, బాబు ఉన్నారు. ఇప్పుడు అతను పనిచేస్తున్న కంపెనీ యజమాని కుమార్తెయే అతని భార్య. [illegible] సౌమ్య గురించి అతనికేమైనా తెలుసేమోనని అడిగాడు.

ఈ మధ్య కొన్ని రోజులుగా ఆమె వస్తూ, పోతూ ఉన్నదనీ, అతని భార్య విదేశాలలో ఉన్న తన అన్న వద్దకు వెళ్ళటం వలన ఇంట్లో ఆమె, పిల్లలు లేని సమయాలలో ఆనంద్ [illegible] సరదాగా గడుపుతుంటాడనీ, [illegible] క్రొత్త ఏమీ కాదనీ చెప్పాడు. [illegible] కిరణ్‌కు తల [illegible].

సౌమ్య [illegible] వాడయినా, ఆమె [illegible] సాగిపోవాలని ఆశించాడు. కాని, ఆమె ఇలా మోసగింపబడుతుందని [illegible] తను. అయితే [illegible] ఈ విషయాలు తెలియజేస్తే ఆమె [illegible] ముందుగా సౌమ్యతోనే మాట్లాడాలనుకున్నాడు కిరణ్.

ఇంటికి చేరిన వెంటనే సౌమ్యను [illegible] పిలిచి ఆనంద్ గురించిన విషయాలన్నీ ఆమెకు వివరించాడు. వింటున్న ఆమె కళ్ళలో [illegible] ఆందోళనాభావము లేకపోవడం కిరణ్‌ను [illegible] చేసింది. అతని కళ్ళలోకి [illegible] చూసింది.

"నీతో వివాహానికి ఒప్పుకోలేదని [illegible] కట్టుకథలు అల్లుతున్నావ్ కిరణ్. అతని విషయాలు నీకంటే ఎక్కువగా నాకే తెలుసునని [illegible]. పిచ్చి పిచ్చి కథలల్లి మా అమ్మ వద్ద [illegible] పొందాలనుకోకు. నీవెంత నీచస్వభావుడివో ఇప్పుడు బాగా అర్థమవుతోంది" కాఠిన్యం ధ్వనించిన ఆ మాటలకు తొట్రుపడ్డాడు కిరణ్.

రంగురంగుల కలలతో, ఆకర్షణలతో జీవితాన్ని అంధకారం చేసుకుంటున్న ఆమెను చూస్తుంటే జాలేస్తోంది కిరణ్‌కు. ఏదో చెప్పాలని పెదవుల వరకూ వచ్చినా మండుతున్న కొలిమి లాంటి ఆమె కళ్ళను చూసి ఆగిపోయాడు. ఆమెకు ఎలా నచ్చజెప్పాలో తోచడం లేదు.

"కిరణ్! నా జీవితం గురించి ఇకపై జోక్యం చేసుకుంటే మర్యాదగా ఉండదు. నిన్ని క్షణంలో సామాను బయటవేసి పంపించి వేయగలను. అయినా ఆనంద్‌కూ, నీకూ ఏవిషయంలో పోలిక? అందంలోనా, ఐశ్వర్యంలోనా, హోదాలోనా? ఒక వేళ నీవు చెబుతున్న విషయాలన్నీ నిజమే అయినా నీతో పెళ్ళికి ఒప్పుకుంటాననుకోవడం అసంభవం. ఏవో కథలు అల్లి నన్ను పొందాలని చూస్తున్న నీ నీచమైన కోరిక, ఆశ నా కంఠంలో ఊపిరి ఉండగా నెరవేరదు. మళ్ళీ నాతో మాట్లాడాలని ప్రయత్నించకు. జాగ్రత్త." హెచ్చరిస్తున్నట్లుగా గర్జించింది. ఆ మాటలకే శక్తివుంటే కిరణ్ స్థానంలో వున్న ఏ మగవాడు తిరిగి ఆమెను గురించి ఆలోచించడు. అతని కళ్ళలో సన్నని నీటిపొర కదిలింది. పెల్లుబుకుతున్న ఆవేదనను మునిపంటితో నొక్కిపట్టి లోనికి దిగమ్రింగాడు.

"ఇట్సాల్‌రైట్ సౌమ్యా! చెడు దారిలో నడుస్తున్నావని హెచ్చరించాలనుకున్నాను. నేనేమిటో, నా స్థానమేమిటో బాగా గుర్తుచేశావు. మళ్ళీ నిన్ను గురించి ఆలోచిస్తే నా మీద ఒట్టే." కొనగోటితో కన్నీటిని తుడుచుకుంటూ ఆమెనుండి సెలవు తీసుకున్నాడు.

☆ ☆ ☆ ☆ ☆ ☆

ఆనంద్ గురించి కిరణ్ చెప్పిన మాటలు విని అతనిపై ద్వేషం ఇంకా రెట్టింపు చేసింది. అయినప్పటికీ ఆ మాటలు లోలోన [illegible] కలచివేస్తున్నాయి. పదిరోజులనుండీ టూర్‌లో ఉండటము వలన ఆనంద్‌ను కలుసుకోను [illegible] లేదు. అతని ప్రోగ్రామ్ ప్రకారం నిన్న రాత్రివచ్చి ఉండాలి. వెంటనే ఆనంద్‌ను చూడకపోతే తనకు మనశ్శాంతి ఉండదనుకుంటూ అతని వద్దకు బయలుదేరింది సౌమ్య.

లోపలికి అడుగుపెట్టేసరికి అక్కడ దృశ్యం చూసి తెల్లబోయింది సౌమ్య.

"ఆనంద్! నన్ను అన్యాయం చెయ్యకు. నేనిప్పుడు తల్లిని కాబోతున్నాను. ప్లీజ్! నన్ను నీ భార్యగా అంగీకరించు" ఓ యువతి కళ్ళ నీళ్ళు [illegible] అతని పాదాల దగ్గర విలపిస్తోంది.

"ఏయ్! నీకేమైనా మతిపోయిందా. పిచ్చాసుపత్రి నుండి పారిపోయివచ్చావా? నోర్మూసుకుని వెళ్ళక డనుంచి. లేకపోతే గూర్ఖాతో గెంటించా[illegible] వుంటుంది... పో" గర్జిస్తున్నాడు ఆనంద్.

హు! అతని హోదా, అంతస్తు [illegible] మోజుపడిన ఓ మధ్యతరగతి యువతి అర[illegible]టుంది. అర్హత లేకుండా ప్రేమంటూ వెంట[illegible] ఇలాగే వుంటుంది. వెటకారంగా తనలో [illegible] నవ్వుకుంది సౌమ్య

"ఆనంద్" హాయిగా నవ్వుతూ అతని ప్రక్క[illegible] చేరింది సౌమ్య. "ఎవరండీ ఆమె?" లోపలి [illegible] ఓ యువతి బయటికి వస్తూ అడిగింది. సుమా[illegible] ఇరవై సంవత్సరాలుండవచ్చు ఆమెకు. ఇంత[illegible] మును పెన్నడూ చూడలేదిక్కడ ఆమెను. ఒకవే[illegible] కిరణ్ చెప్పిన సంగతి నిజమై ఆమె ఆనంద్ [illegible] కాదు గదా అనుకుంది తనలో.

కాసేపు తడబడ్డాడు ఆనంద్.

"ఆ! అదే శాంతి, ఈ మధ్య సింగపూ[illegible] కాంట్రాక్టు వారికి ఓ ఫ్యామిలీ అమ్మా[illegible] కావాలంటే పిలిపించాను. ఆ విషయం గు[illegible] మాట్లాడేందుకు వచ్చినట్లుంది" వెకిలిగా [illegible] వైపు నవ్వుతూ చూశాడు.

ఆ మాటకు ఒక్కసారిగా త్రుళ్ళిపడింది సౌమ్య. అనుమానంలేదు ఇతనికి పెళ్ళయింది. తెలి[illegible] చేసిన ట్రాప్‌లో పడిపోయింది తను.

"ఆనంద్! ఏమిటిది. నీకు పెళ్ళయింద[illegible] నాతో ఎందుకు చెప్పలేదూ. నాతో [illegible] తిరిగిందంతా కేవలం నీ కాలక్షేపం కోసం[illegible] మాట. ఛీ! నీలాంటి స్వార్థపరుడి వలలో పడ[illegible] నా తెలివి తక్కువ"

"పిచ్చిదానా! నీలాంటి వాళ్ళు ఎంతోమంది [illegible] అంతస్తు చూసి నా వలలో పడుతున్నారు. [illegible] వెంటపడి వస్తే నేను చేతులు ముడుచు[illegible] కూర్చోవాలా?" వికృతంగా నవ్వుతున్నాడతను

"అయితే నీ భార్యకూడా ఇలాగే [illegible] వాళ్ళతో తిరుగుతుంటే సరదాగా ఉంటుందా [illegible] క్షణాలలో ఆమె చెంప ఛెళ్ళుమంది.

"ఏంటే! నీలాంటి నీతి తక్కువ [illegible] పోలుస్తావా నా భార్యను. ఇప్పుడే ఇక్కడను[illegible] చంపేస్తాను. వెళ్ళిక్కడనుండి అంటూ [illegible] తోశాడు. గేటు బయటవరకూ నెట్టుకుం[illegible] వచ్చి తరిమేశాడు ఆమెను.

కాలు తెగిన పక్షిలా అయింది ఇప్పుడు [illegible] పరిస్థితి. మధ్యాహ్నం వేళ అవడంతో ఆకాశం[illegible] సూర్యకిరణాలు బలంగా కళ్ళలోనికి దిగుతున్నాయి. [illegible] నీ గోతిని నువ్వే త్రవ్వుకున్నావంటూ ప్రతి కిర[illegible] వెక్కిరిస్తున్నట్లుంది తనను. ఆమెలోని [illegible]

మానం పూర్తిగా దెబ్బతిన్నది.

ఆనంద్‌ను పొందాలన్న తన ఆశలు కేవలము ఎండమావులుగానే నిలిచిపోయాయి. తను ఊహించుకున్న రంగులకల కేవలము అవాస్తవము అని ఇప్పుడిప్పుడే అవగతమవుతోంది. జీవితంలో తొలిసారి బురదలో అడుగువేసినట్లనిపిస్తోంది సౌమ్యకు. అయినా లోకం స్వభావం తెలియకుండా ఏవో ఆకర్షణలకు, మోజులకు లోబడితే చివరకు మిగిలేది కన్నీరేనని ఎక్కడో చదివినట్లు గుర్తువస్తోంది ఆమెకు. మంచీ, చెడూ తేడా తెలియక చేతులు కాల్చుకున్నాననుకుంటూ తనను తాను నిందించుకోసాగింది ఆమె.

అయినా ఇప్పుడు తనకేమిటి దారి? తన గుండెలోని ఆవేదనకు ఉపశమనం ఇవ్వగలిగే వ్యక్తి ఎవరు? తన బాధకు ఊరట కలిగించి తన హృదయంలో ఆప్యాయతాజల్లులు ఎవరు కురిపిస్తారు? తొలిసారిగా కిరణ్‌ను మనస్ఫూర్తిగా తలచుకుంది సౌమ్య. కానీ అతనిని తను ఎంతగా దూషించింది, ఎంత అవమానించింది. ఇప్పుడ తనికి తన ముఖం చూపేదెలా? ఓ వైపు అభిమానం అడ్డువస్తున్నా మరోవైపు తన పగిలిన గుండెకు ఊరటను ప్రసాదించే అమృత హస్తం అతనిదేనని మనసు నొక్కి చెబుతోంది.

★ ★ ★ ★ ★ ★

ఆలోచనలతో వేడెక్కిన మెదడుతో ఇల్లు చేరుకుంది సౌమ్య. తక్షణమే కిరణ్‌ను చూడాలని ఆమె హృదయం ఆరాటపడుతోంది. అతని గురించి మేడ మీదకు వెళ్ళింది. అతని గదికి తాళం ఉండటం చూసి ఉసూరుమంది ఆమె మనస్సు. ఎంత ఎదురు చూసినా ఆరోజు కిరణ్ రావడమే లేదు. అతనికోసం చూసి చూసి ఆమె కళ్ళు చిన్నబోయాయి.

రాత్రి పదకొండు గంటల సమయంలో మేడమెట్లపై అలికిడి విని కిరణ్ వచ్చాడని గ్రహించింది సౌమ్య. మెల్లగా తలుపుతెరచి మేడ మీదకు వచ్చింది.

కావాల్సింది ఇవ్వాలి!

నటిగా ఫోటోలు దిగడం అంటే శరీరాన్ని సుందరంగా చూపించడమే! మా అభిమానులంతా అటువంటిది కోరుకునే వారే. మరి వారికి కావాల్సింది అందించడానికే కదా మేముంది!— అంటోంది ఈ తరం సెక్సీ నటి షీబా.

ఆఫసులో పనివత్తిడ వలన ఆలస్యంగా వచ్చిన కిరణ్‌లో అలసట భావం ఎక్కువగా కనిపిస్తోంది. పడుకోవాలని పక్క సర్దుకుంటుంటే ఏదో శబ్దమయినట్లు విని గుమ్మం వైపు చూశాడు. ఎదురుగా సౌమ్య. ఇంత రాత్రివేళ్ళలో ఆమె తన వద్దకు రావడం ఆశ్చర్యాన్ని కలిగించింది. బలవంతపు చిరునవ్వు అతని పెదవులపై కదిలింది. లోపలికి రమ్మని ఆహ్వానించాడామెను.

ఆమె చూపులలో, చేష్టలలో ఓ పెద్ద అపరాధినన్న భావం కనబడుతోంది. ఏదో మాట్లాడాలని ప్రయత్నిస్తోంది. కాని పెదవులు బాగా తడబడుతున్నాయి. కనుకొలకుల నుండి కన్నీటి ధారలు చెంపల మీదకు జారుతున్నాయి. అతని కళ్ళలోనికి దీనంగా చూసింది.

''నన్ను క్షమించు కిరణ్. నీ మనసు తెల్సుకోలేక నిన్ను ఎంతగానో నొప్పించాను'' దుఃఖాన్ని దిగమింగుకుంటూ అంది.

''ఇందులో క్షమాపణలకు తావులేదు సౌమ్యా. నీ అభిప్రాయం నువ్వు నిర్మొహమాటంగా చెప్పావు. నిజానికి నిన్నెప్పుడూ అసహ్యించుకోలేదు నేను కానీ ఆనంద్‌తో నా ప్రేమ వ్యవహారం విఫలమయినా నిన్ను పెళ్ళి చేసుకోవడం నా కంఠంలో ఊపిరివుండగా నెరవేరదన్నావు నువ్వు. అలా నువ్వు హెచ్చరించిన క్షణంలోనే నామనసు విరిగి పోయింది. అప్పటినుండి నీ గురించిన జ్ఞాపకాలను దరి చేరనీయవద్దని నా హృదయం హెచ్చరించింది. ఒకనాడు నీపట్ల పొంగిపొరలిన ప్రేమభావం ఇప్పుడు నాతో ఆవిరైపోయింది. అనుకోకుండా నాపెళ్ళి కూడా నిశ్చయమైంది. త్వరలో ముహూర్తాలు కూడా నిర్ణయిస్తారు'' ఒక్కొక్క మాట బాణాల్లా ఆమె హృదయాన్ని తాకి బాధను రెట్టింపు చేస్తున్నాయి. సుళ్ళు తిరుగుతున్న ఆవేదన ఆమె కళ్ళ వెంబడి వర్షంలా కురుస్తూ అతని పాదాలను అభిషేకించసాగాయి.

ఆమె బాధను చూసి చలించిపోయాడు కిరణ్. అయినా తను మాత్రం చేసేదేముంది ఇప్పుడు. ఆమె కళ్ళలోని పశ్చాత్తాపపు జల్లులు అతని గుండెను ద్రవింపజేస్తున్నాయి.

''సారీ సౌమ్యా! నేను చేయగలిగినదేమీ లేదు ఈ పరిస్థితిలో. నీలోని పశ్చాత్తాపం నిన్ను భవిష్యత్తులో పూలబాటవైపు పయనింపజెయ్యాలని హృదయపూర్వకంగా కోరుకుంటున్నాను. ఎక్కడున్నా నీవు సుఖ, సంతోషాలతో ఉండాలని మనసారా ఆ భగవంతుని ప్రార్థిస్తున్నాను. ఇంతకన్నా నేనేమి చేయలేను'' రెండు చేతులు జోడించాడు.

భోరుమని విలపిస్తున్నా ఏదైవమూ తన పిలుపును ఆలకించే స్థితిలో లేదనుకుంటూ, గట్లు తెగిన ప్రవాహం లాంటి కన్నీటికి ఆనకట్ట వేయడానికి ప్రయత్నిస్తూ అక్కడినుండి కదిలింది సౌమ్య. తనపట్ల కిరణ్‌లోని ప్రేమభావం ఆవిరైపోయే వరకు అతని సహనాన్ని పరీక్షించింది తను. అందుకే అతను అందని ఆకాశమయ్యాడు. జీవితంలో మరచిపోలేని గుణపాఠాన్ని చెప్పాడు ఆదేవుడు అనుకుంటూ నిస్సత్తువగా మంచంమీద వాలిపోయింది. ●